To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 282/2011

z dne 15. marca 2011

o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

(prenovitev)

(UL L 77, 23.3.2011, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Sveta (EU) št. 967/2012 z dne 9. oktobra 2012	L 290	1	20.10.2012
►M2	Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013	L 284	1	26.10.2013
►M3	Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/2459 z dne 5. decembra 2017	L 348	32	29.12.2017
►M4	Izvedbena uredba Sveta (EU) 2018/1912 z dne 4. decembra 2018	L 311	10	7.12.2018

▼B

IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) št. 282/2011

z dne 15. marca 2011

o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

(prenovitev)

POGLAVJE I

VSEBINA

Člen 1

Ta uredba določa ukrepe za izvajanje nekaterih določb iz naslovov I do V ter VII do XII Direktive 2006/112/ES.

POGLAVJE II

PODROČJE UPORABE

(NASLOV I DIREKTIVE 2006/112/ES)

Člen 2

Za pridobitve blaga znotraj Skupnosti v smislu točke (b) člena 2(1) Direktive 2006/112/ES se ne štejejo:

(a) prenosi novih prevoznih sredstev oseb, ki niso davčni zavezanci in spremenijo stalno prebivališče, če v času dobave ni bilo možno uporabiti oprostitve iz točke (a) člena 138(2) Direktive 2006/112/ES;

(b) vračilo novih prevoznih sredstev osebe, ki ni davčni zavezanec, v državo članico, iz katere so ji bila prvotno dobavljena v skladu z oprostitvijo iz točke (a) člena 138(2) Direktive 2006/112/ES.

Člen 3

Brez poseganja v točko (b) prvega odstavka člena 59a Direktive 2006/112/ES opravljanje naslednjih storitev ni predmet DDV, če izvajalec izkaže, da je kraj opravljanja storitve, določen v skladu s pododdelki 3 in 4 oddelka 4 poglavja V te uredbe, izven Skupnosti:

(a) od 1. januarja 2013, storitve iz prvega pododstavka člena 56(2) Direktive 2006/112/ES;

(b) od 1. januarja 2015, storitve iz člena 58 Direktive 2006/112/ES;

▼B

(c) storitve iz člena 59 Direktive 2006/112/ES.

Člen 4

Vsak davčni zavezanec, ki je upravičen do neobdavčenja pridobitev blaga znotraj Skupnosti v skladu s členom 3 Direktive 2006/112/ES, to upravičenje ohrani, tudi če mu je bila v skladu s členom 214(1)(d) ali (e) navedene direktive dodeljena identifikacijska številka DDV za prejete storitve, za katere bi moral plačati DDV, ali za storitve, ki jih je opravljal na ozemlju druge države članice, za katere bi moral DDV plačati izključno prejemnik.

Vendar če ta davčni zavezanec identifikacijsko številko DDV sporoči dobavitelju v zvezi s pridobitvijo blaga znotraj Skupnosti, se šteje, da uveljavlja možnost iz člena 3(3) navedene direktive.

POGLAVJE III

DAVČNI ZAVEZANCI

(NASLOV III DIREKTIVE 2006/112/ES)

Člen 5

Evropsko gospodarsko interesno združenje (EGIZ), ustanovljeno v skladu z Uredbo (EGS) št. 2137/85, ki za plačilo dobavlja blago svojim članom ali tretjim osebam ali zanje opravlja storitve, je davčni zavezanec v smislu člena 9(1) Direktive 2006/112/ES.

POGLAVJE IV

OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

(ČLENI 24 DO 29 DIREKTIVE 2006/112/ES)

Člen 6

1. Restavracijske storitve in storitve cateringa so storitve, ki vključujejo dobavo pripravljene ali nepripravljene hrane ali pijače ali obojega za prehrano ljudi, spremljajo pa jih zadostne podporne storitve, ki omogočajo takojšno potrošnjo. Zagotavljanje hrane ali pijače ali obojega je samo del celotne ponudbe, pri čemer prevladujejo storitve. Restavracijske storitve pomenijo opravljanje takšnih storitev v prostorih izvajalca storitev, storitve cateringa pa pomenijo opravljanje takšnih storitev izven prostorov izvajalca storitev.

2. Dobava pripravljene ali nepripravljene hrane ali pijače ali obojega, vključno s prevozom ali brez njega, vendar brez drugih podpornih storitev, se ne šteje za restavracijske storitve ali storitve cateringa v smislu odstavka 1.

▼**M2**

Člen 6a

1. Telekomunikacijske storitve v smislu člena 24(2) Direktive 2006/112/ES zajemajo zlasti naslednje:

(a) fiksne in mobilne telefonske storitve za prenos in preklapljanje glasu, podatkov in videa, vključno s telefonskimi storitvami z video komponento (videofonske storitve);

(b) telefonske storitve prek interneta, vključno z videotelefonijo prek internetnega protokola (VoIP);

(c) telefonski predal, čakanje na klic, posredovanje klica, identifikacijo klicatelja, trismerno klicanje in druge storitve upravljanja klicev;

(d) storitve osebnega klica;

(e) storitve zvočnih in besedilnih sporočil;

(f) telefaks, telegraf in teleks;

(g) dostop do interneta, vključno s svetovnim spletom;

(h) zasebne omrežne povezave, ki zagotavljajo telekomunikacijske zveze izključno za odjemalčevo uporabo.

2. Telekomunikacijske storitve v smislu člena 24(2) Direktive 2006/112/ES ne zajemajo naslednjega:

(a) elektronsko opravljenih storitev;

(b) storitev radijskega in televizijskega oddajanja (v nadaljnjem besedilu: storitve oddajanja).

Člen 6b

1. Storitve oddajanja vključujejo storitve oddajanja avdio in avdiovizualnih vsebin, kot so radijski in televizijski programi, ki jih ponudnik medijskih storitev, ki je hkrati nosilec uredniške odgovornosti, prek komunikacijskih omrežij ponuja širši javnosti, ki jih lahko sočasno gleda ali posluša na podlagi programskega sporeda.

2. Z odstavkom 1 je zajeto zlasti naslednje:

(a) radijski ali televizijski programi, ki se prenašajo ali ponovno prenašajo prek radijskega ali televizijskega omrežja;

(b) radijski ali televizijski programi, ki se distribuirajo prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), če se oddajajo sočasno s prenosom ali ponovnim prenosom teh programov prek radijskega ali televizijskega omrežja.

▼M2

3. Z odstavkom 1 ni zajeto naslednje:

(a) telekomunikacijske storitve;

(b) elektronsko opravljene storitve;

(c) ponudba informacij o posameznih programih na zahtevo;

(d) prenos pravic oddajanja ali prenašanja programov;

(e) dajanje tehnične opreme ali prostorov za sprejemanje programa v najem;

(f) radijski ali televizijski programi, ki se distribuirajo prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), razen če se oddajajo sočasno s prenosom ali ponovnim prenosom teh programov prek radijskega ali televizijskega omrežja.

▼B

Člen 7

1. „Elektronsko opravljene storitve“ iz Direktive 2006/112/ES vključujejo storitve, ki se opravljajo s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja in katerih lastnosti omogočajo, da se v veliki meri opravljajo avtomatizirano in z minimalnim človeškim posredovanjem in v odsotnosti informacijske tehnologije ne bi mogle obstajati.

2. Z odstavkom 1 je zajeto zlasti naslednje:

(a) dobava digitaliziranih proizvodov na splošno, vključno s programsko opremo ter njenimi spremembami oziroma nadgradnjami;

(b) storitve, ki omogočajo ali podpirajo navzočnost podjetij ali posameznikov na elektronskem omrežju, kot je na primer spletišče ali spletna stran;

(c) storitve, ki jih računalnik avtomatsko ustvari s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja kot odziv na prejemnikov posamičen vnos podatkov;

(d) prenos, proti plačilu, pravice do prodaje blaga ali storitve na spletni strani, ki deluje kot spletni trg, kjer potencialni kupci s pomočjo avtomatiziranega postopka posredujejo ponudbe in kjer sta stranki z elektronsko pošto, ki jo samodejno ureja računalnik, uradno obveščeni o prodaji;

(e) internetni paketi informacijskih storitev (ISP), v katerih telekomunikacijska sestavina predstavlja pomožen in podrejen del (torej paketi, ki ponujajo več od samega dostopa do medmrežja in zajemajo druge elemente, kot so vsebinske strani z dostopom do novic, vremenskih napovedi ali turističnih informacij; spletne igre; posredovanje spletišč; dostop do spletnih razprav in podobno);

▼B

(f) storitve, navedene v Prilogi I.

▼M2

3. Z odstavkom 1 ni zajeto naslednje:

(a) storitve oddajanja;

▼B

(b) telekomunikacijske storitve;

(c) blago, ko se naročilo in obdelava opravita elektronsko;

(d) CD-ROM-i, diskete in podobni fizični nosilci zapisa;

(e) tiskani material, kot so knjige, glasila, časopisi in revije;

(f) zgoščenke in avdio kasete;

(g) video kasete in DVD-ji;

(h) igre na CD-ROM-ih;

(i) storitve strokovnjakov, kot so odvetniki in finančni svetovalci, ki strankam svetujejo po elektronski pošti;

(j) storitve interaktivnega učenja, kjer učitelj posreduje vsebino programa preko interneta ali elektronskega omrežja, kot je na primer povezava z daljinskim dostopom;

(k) storitve fizičnega „off-line“ popravila računalniške opreme;

(l) storitve skladiščenja podatkov „off-line“;

(m) oglaševalske storitve, zlasti v časopisih, na plakatih in na televiziji;

(n) storitve telefonske pomoči uporabnikom;

(o) storitve poučevanja, ki vključujejo le učenje na daljavo, na primer tečaji po pošti;

(p) klasične dražbene storitve, odvisne od neposrednega človeškega posredovanja, ne glede na način podajanja ponudb;

▼M2

———————

(t) vstopnice za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve, rezervirane prek spleta;

(u) nastanitev, dajanje avtomobilov v najem, restavracijske storitve, potniški prevoz ali podobne storitve, rezervirane prek spleta.

▼B

Člen 8

Kadar davčni zavezanec le sestavi razne dele naprave, ki mu jih je v celoti dobavil naročnik, se ta transakcija šteje za opravljanje storitev v smislu člena 24(1) Direktive 2006/112/ES.

Člen 9

Prodaja opcije, če gre za transakcijo, ki spada v področje uporabe točke (f) člena 135(1) Direktive 2006/112/ES, se šteje za opravljanje storitev v smislu člena 24(1) navedene direktive. To opravljanje storitev je ločeno od osnovnih transakcij, na katere se storitve nanašajo.

▼M2

Člen 9a

1. Če se elektronsko opravljene storitve opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, na primer tržnice za aplikacije, se za namene uporabe člena 28 Direktive 2006/112/ES domneva, da davčni zavezanec, ki sodeluje pri opravljanju teh storitev, deluje v svojem imenu, vendar za račun ponudnika teh storitev, razen če ta davčni zavezanec ponudnika ni izrecno navedel kot izvajalca storitev in je to razvidno iz pogodbenih dogovorov med strankami.

Da se šteje, da je davčni zavezanec izrecno navedel ponudnika elektronsko opravljenih storitev kot izvajalca teh storitev, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vsak davčni zavezanec, ki sodeluje pri opravljanju elektronsko opravljenih storitev, mora izdati ali dati na voljo račun, v katerem so navedene te storitve in njihov izvajalec;

(b) v računu ali potrdilu, ki sta bila izdana ali dana na voljo prejemniku, morajo biti navedene elektronsko opravljene storitve in njihov izvajalec.

Davčnemu zavezancu, ki v zvezi z opravljanjem elektronsko opravljenih storitev odobri zaračunavanje stroškov prejemniku ali odobri opravljanje storitev oziroma določi splošne pogoje in podrobnosti dobave, ni dovoljeno izrecno navesti druge osebe kot ponudnika navedenih storitev.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi, če se telefonske storitve prek interneta, vključno z videotelefonijo prek internetnega protokola (VoIP), opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, na primer tržnice za aplikacije, in pod enakimi pogoji, kot so določeni v navedenem odstavku.

3. Ta člen se ne uporablja za davčne zavezance, ki opravljajo samo obdelavo plačil v zvezi z elektronsko opravljenimi storitvami ali

▼M2

telefonskimi storitvami prek interneta, vključno z videotelefonijo prek internetnega protokola (VoIP), in ki ne sodelujejo pri njihovem izvajanju.

▼B

POGLAVJE V

KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

ODDELEK 1

Pojmi

Člen 10

1. Za uporabo členov 44 in 45 Direktive 2006/112/ES je kraj sedeža dejavnosti davčnega zavezanca kraj, kjer se opravljajo dejavnosti glavne uprave podjetja.

2. Za določitev kraja iz odstavka 1 se upoštevajo kraj, na katerem se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja, kraj registriranega sedeža podjetja in kraj srečevanja vodstva podjetja.

Če se s temi merili ne more zagotovo določiti kraja sedeža dejavnosti, se kot glavno merilo upošteva kraj, na katerem se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja.

3. Sama prisotnost poštnega naslova se ne more šteti za kraj sedeža dejavnosti davčnega zavezanca.

Člen 11

1. Za uporabo člena 44 Direktive 2006/112/ES je „stalna poslovna enota“ vsaka enota, ki ni sedež dejavnosti iz člena 10 te uredbe, z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko prejme in uporabi storitve, ki so opravljene za lastne potrebe navedene poslovne enote.

2. Za uporabo naslednjih členov je „stalna poslovna enota“ vsaka enota, ki ni sedež dejavnosti iz člena 10 te uredbe, z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko opravlja storitve, ki jih zagotavlja:

(a) člen 45 Direktive 2006/1127ES;

(b) od 1. januarja 2013, drugi pododstavek člena 56(2) Direktive 2006/112/ES;

(c) do 31. decembra 2014, člen 58 Direktive 2006/112/ES;

▼B

(d) člen 192a Direktive 2006/112/ES.

3. Razpolaganje z identifikacijsko številko DDV samo po sebi ni zadostno, da bi poslovna enota veljala za stalno poslovno enoto.

Člen 12

Za namene uporabe Direktive 2006/112/ES je „stalno prebivališče“ fizične osebe, ki je ali ni davčni zavezanec, prebivališče, vneseno v register prebivalstva ali v podoben register, ali naslov, ki ga ta oseba navede ustreznim davčnim organom, razen če obstajajo dokazi, da ta naslov ne ustreza realnosti.

Člen 13

„Običajno prebivališče“ fizične osebe, ki je ali ni davčni zavezanec, iz Direktive 2006/112/ES je kraj, kjer ta fizična oseba običajno prebiva zaradi zasebnih ali poklicnih vezi.

Če so poklicne vezi v državi, ki ni država osebnih vezi, ali če poklicne vezi ne obstajajo, se kraj običajnega prebivališča določi na podlagi zasebnih vezi, ki kažejo na tesno povezavo med fizično osebo in krajem, v katerem ta prebiva.

▼M2

Člen 13a

Kraj sedeža pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, iz prvega pododstavka člena 56(2) ter členov 58 in 59 Direktive 2006/112/ES je:

(a) kraj, kjer se opravljajo dejavnosti njene glavne uprave, ali

(b) kraj, v katerem ima katero koli drugo poslovno enoto z dovolj stalnimi zmogljivostmi in ustrezno strukturo glede človeških in tehničnih virov, da lahko storitve, ki se zanjo opravljajo, prejema in uporablja za lastne potrebe.

Člen 13b

Za namene uporabe Direktive 2006/112/ES se za „nepremičnino“ šteje:

(a) vsak posamezni del zemljišča na površju ali pod njim, na katerem se lahko vzpostavi lastninska pravica in posest;

(b) vsaka zgradba ali konstrukcija, pritrjena na tla ali v tleh nad morsko gladino ali pod njo, ki je ni mogoče zlahka razstaviti ali odstraniti;

▼M2

(c) vsak predmet, ki je vgrajen in je sestavni del zgradbe ali konstrukcije in brez katerega zgradba ali konstrukcija ni popolna, na primer vrata, okna, strehe, stopnišča in dvigala;

(d) vsak predmet, oprema ali stroj, ki je stalno vgrajen v zgradbi ali konstrukciji in ga ni mogoče odstraniti brez uničenja ali spremembe zgradbe ali konstrukcije.

▼B

ODDELEK 2

Kraj dobave blaga

(Členi 31 do 39 Direktive 2006/112/ES)

Člen 14

Kadar je v koledarskem letu presežen prag, ki ga v skladu s členom 34 Direktive 2006/112/ES uporablja država članica, člen 33 navedene direktive ne spremeni kraja dobav blaga, razen trošarinskih izdelkov, ki so bile opravljene v istem koledarskem letu, preden je bil presežen prag, ki ga uporablja država članica v tekočem koledarskem letu, in pod pogojem, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) dobavitelj ni uporabil opcije iz člena 34(4) navedene direktive;

(b) vrednost njegovih dobav blaga v predhodnem koledarskem letu ni presegla praga.

Vendar pa člen 33 Direktive 2006/112/ES spremeni kraj naslednjih dobav v državo članico, v kateri se odpošiljanje ali prevoz konča:

(a) dobava blaga, s katero je bil v tekočem koledarskem letu presežen prag, ki ga uporablja država članica v taistem tekočem koledarskem letu;

(b) vse nadaljnje dobave blaga v to državo članico v navedenem koledarskem letu;

(c) dobave blaga v to državo članico v koledarskem letu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem se je zgodil dogodek iz točke (a).

Člen 15

Del prevoza potnikov v Skupnosti iz člena 37 Direktive 2006/112/ES se določi na podlagi potovanja prevoznega sredstva in ne na podlagi potovanja, ki ga zaključi vsak posamezen potnik.

▼B

ODDELEK 3

Kraj pridobitve blaga znotraj skupnosti

(Členi 40, 41 in 42 Direktive 2006/112/ES)

Člen 16

Država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča in v kateri se opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti v smislu člena 20 Direktive 2006/112/ES, izvede obdavčitev, ne glede na DDV obravnavo transakcij v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne.

Kakršen koli zahtevek dobavitelja blaga za popravek DDV, ki ga je zaračunal in ga prijavil v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, se v tej državi članici obravnava v skladu z njenimi nacionalnimi pravili.

ODDELEK 4

Kraj opravljanja storitev

(Členi 43 do 59 Direktive 2006/112/ES)

Pododdelek 1

Status prejemnika

Člen 17

1. Če je določitev kraja opravljanja storitev odvisna od tega, ali je prejemnik davčni zavezanec, se status prejemnika določi na podlagi členov 9 do 13 in člena 43 Direktive 2006/112/ES.

2. Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in je v skladu s točko (b) člena 214(1) Direktive 2006/112/ES identificirana oziroma mora biti identificirana za DDV, ker so njene pridobitve blaga znotraj Skupnosti predmet DDV oziroma je uporabila možnost, da so te dejavnosti postale predmet DDV, je davčni zavezanec v smislu člena 43 navedene direktive.

Člen 18

1. Razen če razpolaga z nasprotnimi informacijami, lahko izvajalec šteje, da ima prejemnik s sedežem v Skupnosti status davčnega zavezanca:

(a) če mu je prejemnik sporočil svojo osebno identifikacijsko številko DDV in izvajalec pridobi potrditev iz člena 31 Uredbe Sveta (ES) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost ([1]);

([1]) UL L 268, 12.10.2010, str. 1.

▼B

(b) če prejemnik še ni prejel osebne identifikacijske številke DDV, vendar je seznanil izvajalca, da je zanjo zaprosil in izvajalec pridobi katero koli drugo dokazilo, iz katerega se lahko razbere, da je le-ta davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki je lahko identificiran(-a) za DDV, in če z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete ali plačil, v razumni meri preveri točnost informacij, ki mu jih je poslal prejemnik.

2. Razen če razpolaga z nasprotnimi informacijami, lahko izvajalec šteje, da prejemnik s sedežem v Skupnosti nima statusa davčnega zavezanca, če lahko dokaže, da mu zadevni prejemnik ni sporočil osebne identifikacijske številke DDV.

▼M2

Izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev lahko prejemnika, ki ima sedež v Skupnosti, ne glede na nasprotne informacije obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec, dokler mu prejemnik ne sporoči svoje osebne identifikacijske številke za DDV.

▼B

3. Razen če razpolaga z nasprotnimi informacijami, lahko izvajalec šteje, da ima prejemnik s sedežem zunaj Skupnosti status davčnega zavezanca:

(a) če od prejemnika pridobi potrdilo pristojnih davčnih organov prejemnika o vključenosti prejemnika v gospodarske dejavnosti, kar mu omogoča, da dobi vračilo DDV v skladu z Direktivo Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti ([1]);

(b) če prejemnik nima potrdila, dobavitelj pa ima DDV številko ali podobno številko, ki jo je prejemniku dodelila država sedeža in se uporablja za identifikacijo dejavnosti, ali katero koli drugo dokazilo, iz katerega se lahko razbere, da je prejemnik davčni zavezanec, ter če dobavitelj z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete ali plačil, v razumni meri preveri točnost informacij, ki mu jih je poslal prejemnik.

Pododdelek 2

Funkcija prejemnika

Člen 19

Za namene pravil v zvezi s krajem opravljanja storitev iz členov 44 in 45 Direktive 2006/112/ES se davčni zavezanec ali pravna oseba, ki

([1]) UL L 326, 21.11.1986, str. 40.

▼B

ni davčni zavezanec in se šteje za davčnega zavezanca, ki prejme storitve izključno za osebno uporabo, vključno z osebno uporabo svojih zaposlenih, šteje za osebo, ki ni davčni zavezanec.

Če razpolaga z nasprotnimi informacijami, kot je narava opravljenih storitev, lahko izvajalec šteje, da so storitve namenjene za gospodarsko dejavnost prejemnika, če mu je prejemnik za to transakcijo sporočil posamično identifikacijsko številko DDV.

Kadar je ena sama in ista storitev namenjena obenem za osebno uporabo, vključno z osebno uporabo zaposlenih prejemnika, in za gospodarsko dejavnost, opravljanje te storitve ureja izključno člen 44 Direktive 2006/112/ES, pod pogojem, da ne prihaja do zlorab.

Pododdelek 3

Kraj sedeža prejemnika

Člen 20

Kadar storitev, opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec in se šteje za davčnega zavezanca, spada v člen 44 Direktive 2006/112/ES, davčni zavezanec pa ima sedež v eni sami državi oziroma, če nima sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, ima stalno in običajno prebivališče v eni sami državi, se navedeno opravljanje storitev obdavči v tej državi.

Izvajalec storitev na podlagi informacij prejemnika določi ta kraj in z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete ali plačil, preveri navedene informacije.

Informacije lahko vključujejo identifikacijsko številko DDV, ki jo je dodelila država članica, kjer je sedež prejemnika.

Člen 21

Kadar storitve, opravljene za davčnega zavezanca ali osebo, ki ni davčni zavezanec, vendar se šteje za davčnega zavezanca, spadajo v okvir člena 44 Direktive 2006/112/ES, davčni zavezanec pa ima sedež v več kot eni državi, se opravljanje teh storitev obdavči v državi, v kateri ima prejemnik sedež dejavnosti.

Vendar pa, kadar se storitev opravlja za stalno poslovno enoto davčnega zavezanca, ki ni v istem kraju kot sedež njegove dejavnosti, se opravljanje te storitve obdavči v kraju stalne poslovne enote, ki uporablja to storitev.

▼B

Če davčni zavezanec nima sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, se storitev obdavči v kraju njegovega stalnega ali običajnega prebivališča.

Člen 22

1. Za identifikacijo stalne poslovne enote prejemnika, za katero se opravlja storitev, izvajalec preuči naravo in uporabo opravljene storitve.

Kadar zaradi narave in uporabe opravljene storitve ni mogoče identificirati stalne poslovne enote, za katero se opravlja storitev, je izvajalec storitev pri identificiranju te stalne poslovne enote še posebej pozoren na to, ali pogodba, naročilnica in identifikacijska številka DDV, ki jo je dodelila država članica prejemnika in mu jo je sporočil prejemnik, identificirajo stalno poslovno enoto kot prejemnika storitve in ali je stalna poslovna enota subjekt, ki plačuje za storitev.

Kadar stalne poslovne enote prejemnika, za katero se opravlja storitev, ni mogoče določiti na podlagi prvega in drugega pododstavka tega odstavka ali kadar se storitve iz člena 44 Direktive 2006/112/ES opravljajo za davčnega zavezanca po pogodbi, ki zajema eno ali več storitev, ki se uporabijo na način, ki ga ni mogoče identificirati ali količinsko izmeriti, izvajalec upravičeno šteje, da se storitve upravljajo v kraju, v katerem ima prejemnik sedež dejavnosti.

2. Uporaba tega člena ne vpliva na obveznosti prejemnika.

Člen 23

1. S 1. januarjem 2013 se opravljanje storitev v skladu s prvim pododstavkom člena 56(2) Direktive 2006/112/ES obdavči v kraju sedeža prejemnika ali, če sedeža nima, v kraju njegovega stalnega ali običajnega prebivališča, izvajalec storitev določi ta kraj na podlagi dejanskih informacij prejemnika, ki jih preveri z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete in plačil.

2. Kadar se opravljanje storitev v skladu s členoma 58 in 59 Direktive 2006/112/ES obdavči v kraju sedeža prejemnika ali, če sedeža nima, v kraju njegovega stalnega ali običajnega prebivališča, izvajalec storitev določi ta kraj na podlagi dejanskih informacij prejemnika, ki jih preveri z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete in plačil.

▼M2

Člen 24

Kadar se storitve iz prvega pododstavka člena 56(2) ali členov 58 in 59 Direktive 2006/112/ES opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec in

▼M2

ima sedež v več kot eni državi ali ima stalni naslov v eni in običajno prebivališče v drugi državi, ima prednost:

(a) v primeru pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, kraj iz točke (a) člena 13a te uredbe, razen če so dokazi, da se storitev uporablja v kraju poslovne enote iz točke (b) navedenega člena;

(b) v primeru fizične osebe, kraj, v katerem navedena oseba običajno prebiva, razen če so dokazi, da se storitev uporablja na njenem stalnem naslovu.

Pododdelek 3a

Domneve glede kraja prejemnika storitev

Člen 24a

1. Če izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev navedene storitve ponuja na določeni lokaciji, na primer v telefonski govorilnici, na točki dostopa do brezžičnega interneta, v internetni kavarni, restavraciji ali hotelski veži, prejemnik pa mora biti na tej lokaciji fizično prisoten, da bi ta izvajalec zanj lahko opravil zadevno storitev, se za namene uporabe členov 44, 58 in 59a Direktive 2006/112/ES domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v katerem je ta lokacija, in da se storitev tam tudi dejansko uporablja in uživa.

2. Če je lokacija iz odstavka 1 tega člena na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku, ki prevaža potnike v Skupnosti v skladu s členoma 37 in 57 Direktive 2006/112/ES, se za državo, v kateri je ta kraj, šteje država, v kateri se je prevoz potnikov začel.

▼M3

Člen 24b

Za namene uporabe člena 58 Direktive 2006/112/ES in kadar se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronsko opravljene storitve opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec:

(a) prek njenega fiksnega omrežja, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v katerem je nameščeno fiksno omrežje;

(b) prek mobilnih omrežij, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v državi, identificirani z mobilno oznako države na kartici SIM, ki se uporablja za prejemanje navedenih storitev;

(c) ter je zanje potrebna dekodirna ali podobna naprava ali kartica za gledanje in se fiksno omrežje ne uporablja, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, v

▼M3

katerem se nahaja dekodirna ali podobna naprava, če ta kraj ni znan, pa v kraju, v katerega je bila kartica za gledanje poslana v uporabo;

(d) v okoliščinah, ki niso navedene v členu 24a ter v točkah (a), (b) in (c) tega člena, se domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, ki ga kot takšnega določi izvajalec na podlagi dveh nenasprotujočih si dokazov iz člena 24f te uredbe.

Brez poseganja v točko (d) prvega odstavka, se za opravljanje storitev iz navedene točke, kadar skupna vrednost takšnih storitev brez DDV, ki jih davčni zavezanec iz svojega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, ki se nahaja v državi članici, opravi v tekočem in preteklem koledarskem letu, ne presega 100 000 EUR ali protivrednosti v nacionalni valuti, domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, ki ga kot takšnega določi izvajalec na podlagi enega dokaza iz točk (a) do (e) člena 24f, ki ga je zagotovila oseba, ki je sodelovala pri opravljanju storitev in ni dobavitelj ali prejemnik.

Kadar je v koledarskem letu presežen prag iz drugega odstavka, se navedeni odstavek ne uporablja od tistega trenutka in vse dokler niso pogoji iz navedenega odstavka ponovno izpolnjeni.

Ustrezna vrednost zneska v nacionalni valuti se izračuna z uporabo menjalnega tečaja, ki ga objavi Evropska centralna banka na dan sprejetja Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2017/2459 ([1]).

▼M2

Člen 24c

Če se osebi, ki ni davčni zavezanec, da v najem prevozno sredstvo, pri čemer to ne velja za kratkoročni najem, se za namene uporabe člena 56(2) Direktive 2006/112/ES domneva, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče v kraju, ki ga kot takšnega določi izvajalec na podlagi dveh nenasprotujočih si dokazov iz člena 24e te uredbe.

Pododdelek 3b

Izpodbojnost domnev

Člen 24d

1. Izvajalec storitve, navedene v členu 58 Direktive 2006/112/ES, lahko izpodbije domnevo iz člena 24a ali iz točke (a), (b) ali (c) člena

([1]) Izvedbena uredba Sveta (EU) 2017/2459 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive (EU) št. 282/2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 348, 29.12.2017, str. 32).

▼M2

24b te uredbe, na podlagi treh nenasprotujočih si dokazov, iz katerih je razvidno, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče drugje.

2. Davčni organ lahko izpodbije domneve iz členov 24a, 24b ali 24c, če obstajajo znaki nepravilnega ravnanja ali zlorabe s strani izvajalca.

Pododdelek 3c

Dokazi za ugotavljanje kraja prejemnika storitve in izpodbojnost domnev

Člen 24e

Za uveljavitev pravil iz člena 56(2) Direktive 2006/112/ES in izpolnitev zahtev iz člena 24c te uredbe se kot dokazi uporabljajo predvsem:

(a) prejemnikov naslov za izstavitev računov;

(b) bančni podatki, na primer kraj, v katerem je odprt bančni račun, ki se uporablja za plačevanje, ali prejemnikov naslov za izstavitev računov, ki ga hrani banka;

(c) podatki o registraciji prevoznega sredstva, ki ga je najel prejemnik, če mora biti to prevozno sredstvo registrirano v kraju, v katerem se uporablja, ali druge podobne informacije;

(d) druge poslovno pomembne informacije.

Člen 24f

Za uveljavitev pravil iz člena 58 Direktive 2006/112/ES in izpolnitev zahtev iz točke (d) člena 24b ali člena 24d(1) te uredbe se kot dokazi uporabljajo predvsem:

(a) prejemnikov naslov za izstavitev računov;

(b) naslov internetnega protokola (IP) naprave, ki jo uporablja prejemnik, ali katera koli metoda za geolokacijo;

(c) bančni podatki, na primer kraj, v katerem je odprt bančni račun, ki se uporablja za plačevanje, ali prejemnikov naslov za izstavitev računov, ki ga hrani banka;

(d) mobilna oznaka države (MCC) mednarodne identitete mobilnega naročnika (IMSI), ki je shranjena na kartici z modulom za identiteto naročnika (SIM), ki jo uporablja prejemnik;

▼M2

(e) kraj prejemnikovega fiksnega omrežja, prek katerega se zanj opravlja storitev;

(f) druge poslovno pomembne informacije.

▼B

Pododdelek 4

Skupne določbe za določitev statusa, funkcije in kraja sedeža prejemnika

Člen 25

Pri uporabi pravil v zvezi s krajem opravljanja storitev se upoštevajo zgolj razmere v trenutku obdavčljivega dogodka. Kakršne koli naknadne spremembe uporabe prejete storitve ne vplivajo na določitev kraja opravljanja storitve, pod pogojem, da ne prihaja do zlorab.

Pododdelek 5

Opravljanje storitev, ki jih urejajo splošna pravila

Člen 26

Transakcija, pri kateri organ odstopi pravice za televizijsko predvajanje nogometnih tekem davčnim zavezancem, je zajeta v členu 44 Direktive 2006/112/ES.

Člen 27

Storitev vložitve zahtevka za vračilo DDV ali prejema vračila DDV iz Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici ([1]), je zajeta v členu 44 Direktive 2006/112/ES.

Člen 28

Če opravljanje storitev v okviru organiziranja pogrebov predstavlja eno samo storitev, spada v člena 44 in 45 Direktive 2006/112/ES.

Člen 29

Brez poseganja v uporabo člena 41 te uredbe spada opravljanje storitev prevajanja besedil v člena 44 in 45 Direktive 2006/112/ES.

([1]) UL L 44, 20.2.2008, str. 23.

▼B

Pododdelek 6

Storitve, ki jih opravijo posredniki

Člen 30

Storitve posrednikov iz člena 46 Direktive 2006/112/ES zajemajo tako storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun prejemnika opravljene storitve, kot tudi storitve posrednikov, ki delujejo v imenu izvajalca opravljenih storitev.

Člen 31

Storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun tretje osebe, v smislu posredovanja pri nastanitvah v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, spadajo v:

(a) člen 44 Direktive 2006/112/ES, če so opravljene za davčnega zavezanca, ki deluje kot tak, ali za pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, vendar se šteje za davčnega zavezanca;

(b) člen 46 navedene direktive, če so opravljene za osebo, ki ni davčni zavezanec.

▼M2

Pododdelek 6a

Opravljanje storitev, povezanih z nepremičninami

Člen 31a

1. Storitve, povezane z nepremičninami, iz člena 47 Direktive 2006/112/ES vključujejo samo tiste storitve, ki so dovolj neposredno povezane z zadevno nepremičnino. Storitve se štejejo za dovolj neposredno povezane z nepremičnino:

(a) če izhajajo iz nepremičnine in je ta nepremičnina sestavni del storitve ter osrednjega in bistvenega pomena za opravljeno storitev;

(b) če se opravljajo za nepremičnino ali so namenjene zanjo in je njihov cilj pravna ali fizična sprememba zadevne nepremičnine.

2. Z odstavkom 1 je zajeto zlasti naslednje:

(a) priprava načrtov za zgradbo ali dele zgradbe, ki so zasnovani za določeno zemljiško parcelo, ne glede na to, ali je stavba zgrajena ali ne;

(b) zagotavljanje nadzornih ali varnostnih storitev na kraju samem;

(c) gradnja zgradbe na zemljišču ter gradbena in rušilna dela, ki se opravljajo na zgradbi ali delih zgradbe;

▼M2

(d) gradnja stalnih konstrukcij na zemljišču ter gradbena in rušilna dela, ki se opravljajo na stalnih konstrukcijah, kot so sistemi cevovodov za plin, vodo, kanalizacijo in podobno;

(e) delo na zemljišču, vključno s kmetijskimi storitvami, na primer obdelovanje zemlje, sejanje, zalivanje in gnojenje;

(f) zemljemerstvo ter ocena tveganja in celovitosti nepremičnine;

(g) vrednotenje nepremičnine, tudi če so te storitve potrebne za zavarovanje, da se določi vrednost nepremičnine za zavarovanje posojila ali da se ocenita tveganje in škoda v primeru sporov;

(h) dajanje nepremičnine v zakup ali najem, razen dejavnosti iz točke (c) odstavka 3, vključno s skladiščenjem blaga, pri katerem je prejemniku določen del nepremičnine dodeljen v izključno uporabo;

(i) zagotavljanje nastanitve v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniški tabori ali prostori, urejeni za uporabo kot prostori za taborjenje, vključno s pravico ostati v določenem kraju, ki izhaja iz preoblikovanja pravic do uporabe na podlagi časovnega zakupa in podobno;

(j) podelitev ali prenos pravic uporabe celotne nepremičnine ali njenih delov, razen tistih iz točk (h) in (i), vključno z dovoljenjem za uporabo dela nepremičnine, na primer podelitev pravic do lova in ribolova ali dostopa do salonov na letališčih ali uporabo infrastrukture, za katero se zaračunava cestnina, kot je most ali predor;

(k) vzdrževanje, obnavljanje in popravilo zgradbe ali njenih delov, vključno s čiščenjem, polaganjem ploščic, stenskih tapet in parketa;

(l) vzdrževanje, obnavljanje in popravilo stalnih konstrukcij, na primer sistemov cevovodov za plin, vodo, kanalizacijo in podobno;

(m) namestitev ali montaža strojev ali opreme, ki se po namestitvi in montaži šteje za nepremičnino;

(n) vzdrževanje in popravila, pregledi in nadzor strojev ali opreme, če se ti stroji ali oprema štejejo za nepremičnino;

(o) upravljanje nepremičnin, razen upravljanja portfelja naložb v nepremičnine iz točke (g) odstavka 3, ki vključuje upravljanje poslovnih, industrijskih ali stanovanjskih nepremičnin, ki ga opravlja lastnik ali druga oseba v njegovem imenu;

(p) posredovanje pri prodaji, zakupu ali najemu nepremičnin in pri ustanovitvi ali prenosu nekaterih pravic na nepremičninah ali stvarnih pravic na nepremičninah (ne glede na to, ali se obravnavajo kot premoženje v stvareh ali ne), razen posredovanja iz točke (d) odstavka 3;

▼M2

(q) pravne storitve v zvezi s prenosom lastninske pravice na nepremičninah ter ustanovitvijo ali prenosom nekaterih pravic na nepremičninah ali stvarnih pravic na nepremičninah (ne glede na to, ali se obravnavajo kot premoženje v stvareh ali ne), na primer notarska dejavnost, ali pravne storitve v zvezi s pripravo pogodbe za prodajo ali nakup nepremičnin, tudi če se osnovna transakcija, ki bi povzročila pravno spremembo nepremičnine, ne izvrši.

3. Z odstavkom 1 ni zajeto naslednje:

(a) priprava načrtov za zgradbo ali dele zgradbe, če niso zasnovani za določeno zemljiško parcelo;

(b) skladiščenje blaga v nepremičnini, če prejemniku ni dodeljen določen del nepremičnine v izključno uporabo;

(c) oglaševanje, tudi če vključuje uporabo nepremičnine;

(d) posredovanje pri zagotavljanju nastanitve v hotelu ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniški tabori ali prostori, urejeni za uporabo kot prostori za taborjenje, če posrednik deluje v imenu in za račun druge osebe;

(e) zagotavljanje mest za stojnice na sejmišču ali razstavnem prostoru, skupaj z drugimi povezanimi storitvami, ki razstavljavcu omogočajo razstavo predmetov, na primer oblikovanje stojnice, prevoz in skladiščenje predmetov, zagotavljanje strojev, polaganje kablov, zavarovanje in oglaševanje;

(f) nameščanje ali montaža, vzdrževanje in popravilo, pregled ali nadzor strojev ali opreme, ki ni ali ne bo postala del nepremičnine;

(g) upravljanje portfeljskih naložb v nepremičnine;

(h) pravne storitve, razen tistih iz točke (q) odstavka 2, ki so povezane s pogodbami, vključno z nasveti o pogodbenih pogojih za prenos nepremičnine ali izvrševanju takšne pogodbe ali dokazovanju obstoja takšne pogodbe, če takšne storitve niso specifične za prenos lastninske pravice na nepremičnini.

Člen 31b

Če se prejemniku da na voljo oprema zaradi opravljanja dela na nepremičnini, se ta transakcija šteje za storitev, povezano z nepremičnino, samo če izvajalec prevzame odgovornost za izvedbo dela.

Če izvajalec prejemniku zagotovi opremo, kakor tudi dovolj usposobljenega osebja za opravljanje dela, se domneva, da je prevzel odgovornost za izvedbo navedenega dela. Domneva, da je za izvedbo dela odgovoren izvajalec, se lahko izpodbija na podlagi kakršnih koli dejanskih ali pravnih razlogov.

▼M2

Člen 31c

Pri določanju kraja opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronsko opravljenih storitev, ki jih davčni zavezanec, ki deluje v svojem imenu, zagotavlja skupaj z nastanitvijo v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniški tabori ali prostori, urejeni za uporabo kot prostori za taborjenje, se šteje, da se navedene storitve opravljajo na teh lokacijah.

▼B

Pododdelek 7

Opravljanje storitev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila in podobnih storitev

Člen 32

1. Storitve v zvezi z dostopom do prireditev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila ali podobnih prireditev iz člena 53 Direktive 2006/112/ES zajemajo opravljanje storitev, katerih bistvena značilnost je odobritev pravice dostopa do prireditev na podlagi vstopnice ali plačila, vključno s plačilom v obliki abonmaja ali letne kotizacije.

2. Odstavek 1 ureja predvsem naslednje primere:

(a) pravico dostopa na predstave, gledališke igre, cirkuške predstave, sejme, v zabaviščne parke, na koncerte, razstave in druge podobne kulturne prireditve;

(b) pravico dostopa na športne prireditve, kot so tekme ali tekmovanja;

(c) pravico dostopa na izobraževalne in znanstvene prireditve, kot so konference in seminarji.

3. Odstavek 1 ne zajema uporabe objektov, kot so telovadnice ali drugi objekti, na podlagi plačila kotizacije.

Člen 33

Pomožne dejavnosti iz člena 53 Direktive 2006/112/ES vključujejo storitve, neposredno povezane z dostopom do prireditev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila ali podobnih prireditev, ki se proti ločenemu plačilu nudijo osebi, udeleženi na prireditvi.

Te pomožne storitve zajemajo predvsem uporabo garderob ali sanitarnih prostorov, ne vključujejo pa samih posredniških storitev, povezanih s prodajo vstopnic.

▼M2

Člen 33a

Dobava vstopnic za vstop na kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve, ki jo posrednik opravlja v svojem imenu, vendar za račun organizatorja, ali davčni zavezanec, ki ni organizator in deluje za svoj račun, je zajeta s členom 53 in členom 54(1) Direktive 2006/112/ES.

▼B

Pododdelek 8

Opravljanje pomožnih prevoznih storitev ter cenitev in delo na premičninah

Člen 34

Kraj opravljanja storitev osebi, ki ni davčni zavezanec, kadar davčni zavezanec le sestavi razne dele naprave, ki mu jih je v celoti dobavil njegov naročnik, se določi v skladu s členom 54 Direktive 2006/112/ES, razen če blago, ki se sestavlja, postane del nepremičnine.

Pododdelek 9

Opravljanje restavracijskih storitev in storitev cateringa na prevoznih sredstvih

Člen 35

Del prevoza potnikov v Skupnosti iz člena 57 Direktive 2006/112/ES se določi na podlagi potovanja prevoznega sredstva in ne na podlagi potovanja, ki ga zaključi vsak posamezen potnik.

Člen 36

Kadar se restavracijske storitve in storitve cateringa opravljajo med delom prevoza potnikov v Skupnosti, je navedeno opravljanje storitev zajeto s členom 57 Direktive 2006/112/ES.

Kadar se restavracijske storitve in storitve cateringa opravljajo zunaj takšnega dela prevoza, vendar na ozemlju države članice ali tretje države ali tretjega ozemlja, je navedeno opravljanje storitev zajeto s členom 55 navedene direktive.

Člen 37

Kraj opravljanja restavracijske storitve oziroma storitve cateringa, ki se izvaja v Skupnosti ter deloma na delu prevoza potnikov v Skupnosti in deloma zunaj takšnega dela prevoza, vendar na ozemlju države članice, se v celoti določi glede na veljavna pravila za določanje kraja opravljanja na začetku opravljanja restavracijske storitve ali storitve cateringa.

▼B

Pododdelek 10

Dajanje prevoznega sredstva v najem

Člen 38

1. „Prevozno sredstvo“ iz člena 56 in točke (g) prvega odstavka člena 59 Direktive 2006/112/ES vključuje vozila z motorjem ali brez njega ter drugo opremo in naprave, namenjene prevozu oseb ali predmetov iz enega kraja v drugega, ki jih lahko vlečejo ali potiskajo vozila ter so običajno narejeni in dejansko pripravljeni, da se uporabijo za prevoz.

2. Prevozna sredstva iz odstavka 1 so zlasti naslednja vozila:

(a) kopenska vozila, kot so avtomobili, motorji, kolesa, tricikli in bivalne prikolice;

(b) prikolice in polprikolice;

(c) železniški vagoni;

(d) plovila;

(e) letala;

(f) vozila, posebej narejena za prevoz bolnih ali poškodovanih oseb;

(g) kmetijski traktorji in druga kmetijska vozila;

(h) invalidski vozički na lastni ali elektronski pogon.

3. Prevozna sredstva iz odstavka 1 niso vozila, namenjena za stacionarno uporabo, in zabojniki.

Člen 39

1. Za namene uporabe člena 56 Direktive 206/112/ES se trajanje stalne posesti ali uporabe prevoznega sredstva, ki je predmet najema, določi s pogodbo med sodelujočima strankama.

Pogodba služi kot domneva, ki jo lahko ovrže vsako dejstvo ali zakonodaja, da se določi dejansko trajanje stalne posesti ali uporabe.

Prekoračitev pogodbenega obdobja kratkoročnega najema v smislu člena 56 Direktive 2006/112/ES zaradi višje sile ne vpliva na določitev trajanja stalne posesti ali uporabe prevoznega sredstva.

2. Če je isto prevozno sredstvo bilo najeto z zaporednimi pogodbami med istimi strankami, je trajanje teh pogodb trajanje stalne posesti ali uporabe prevoznega sredstva v okviru vseh pogodb skupaj.

Za namene prvega pododstavka se pogodba in njena podaljšanja štejejo za zaporedne pogodbe.

▼B

Vendar trajanje kratkoročne oziroma kratkoročnih najemnih pogodb, sklenjenih pred pogodbo, ki se šteje za dolgoročno, ni vprašljivo, pod pogojem, da ne prihaja do zlorab.

3. Zaporedne najemne pogodbe med istimi strankami za različna prevozna sredstva se, razen v primeru zlorab, ne štejejo za zaporedne pogodbe za namene odstavka 2.

Člen 40

Kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago prejemniku iz člena 56(1) Direktive 2006/112/ES, je kraj, kjer preide v fizično posest prejemniku ali tretji osebi na njegov račun.

Pododdelek 11

Storitve, opravljene za osebe, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež izven Skupnosti

Člen 41

Opravljanje storitev prevajanja besedil je zajeto v prvem odstavku člena 59(c) Direktive 2006/112/ES.

POGLAVJE VI

DAVČNA OSNOVA

(NASLOV VII DIREKTIVE 2006/112/ES)

Člen 42

Kadar dobavitelj blaga ali storitev kot pogoj za sprejetje plačila s kreditno ali debetno plačilno kartico zahteva, da naročnik njemu ali drugemu podjetju izplača določeno vsoto, in kadar skupni znesek, ki ga izplača naročnik, ostane nespremenjen ne glede na način plačila, je ta znesek sestavni del davčne osnove za dobavo blago ali storitev, skladno s členi 73 do 80 Direktive 2006/112/EC.

POGLAVJE VII

STOPNJE

Člen 43

„Počitniške nastanitve“ iz točke 12 Priloge III k Direktivi 2006/112/ES vključujejo šotore, bivalne prikolice ali avtodome, ki se nahajajo v kampih in se uporabljajo za bivanje.

▼B

POGLAVJE VIII

OPROSTITVE

ODDELEK 1

Oprostitve za nekatere dejavnosti, ki so v javnem interesu

(Členi 132,133 in 134 Direktive 2006/112/ES)

Člen 44

Storitve poklicnega usposabljanja ali preusposabljanja, ki se izvajajo pod pogoji iz točke (i) člena 132(1) Direktive 2006/112/ES, vključujejo izobraževanje, ki je neposredno povezano s poklicem ali stroko, pa tudi izobraževanje, usmerjeno v pridobivanje ali posodabljanje znanja za poklicne namene. Trajanje poklicnega usposabljanja ali preusposabljanja je za ta namen brez pomena.

ODDELEK 2

Oprostitve za druge dejavnosti

(Členi 135, 136 in 137 Direktive 2006/112/ES)

Člen 45

Oprostitev iz točke (e) člena 135(1) Direktive 2006/112/ES ne velja za platinaste zlatnike.

▼M4

ODDELEK 2A

Oprostitve za transakcije znotraj skupnosti

(Členi 138 do 142 Direktive 2006/112/ES)

Člen 45a

1. Za uporabo oprostitev iz člena 138 Direktive 2006/112/ES se domneva, da je bilo blago odposlano ali odpeljano iz države članice v namembni kraj zunaj njenega ozemlja, vendar znotraj Skupnosti, v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) prodajalec navede, da je odpeljal ali odposlal blago ali da je blago odposlala ali odpeljala tretja oseba za njegov račun, in ima vsaj dve nenasprotujoči si dokazili iz točke (a) odstavka 3, ki sta ju izdali dve različni osebi, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja, ali eno dokazilo iz točke (a) odstavka 3 skupaj z enim nenasprotujočim si dokazilom iz točke (b) odstavka 3, ki potrjujeta odpošiljanje ali prevoz in ki sta ju izdali dve različni osebi, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja;

(b) prodajalec ima naslednje:

(i) pisno izjavo pridobitelja, da je odposlal ali odpeljal blago ali da je blago odpeljala ali odposlala tretja oseba za njegov račun, in navedbo namembne države članice blaga; v tej pisni izjavi je navedeno: datum izdaje, ime in naslov pridobitelja, količina in

▼M4

vrsta blaga, datum in kraj prihoda blaga, v primeru dobave prevoznih sredstev pa identifikacijska številka prevoznih sredstev in identifikacija osebe, ki sprejema blago za račun pridobitelja, in

(ii) vsaj dve nenasprotujoči si dokazili iz točke (a) odstavka 3, ki sta ju izdali dve različni osebi, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja, ali eno dokazilo iz točke (a) odstavka 3 skupaj z enim nenasprotujočim si dokazilom iz točke (b) odstavka 3, ki potrjujeta odpošiljanje ali prevoz in sta ju izdali dve različni osebi, neodvisni druga od druge, od prodajalca in pridobitelja.

Pridobitelj blaga mora prodajalcu predložiti pisno izjavo iz točke (b)(i) najpozneje deseti dan meseca po dobavi.

2. Davčni organ lahko izpodbija domnevo iz odstavka 1.

3. Za namene odstavka 1 se kot dokazilo o odpošiljanju ali prevozu sprejme naslednje:

(a) dokumenti, ki se nanašajo na odpošiljanje ali prevoz blaga, kot so podpisan tovorni list CMR, nakladnica, račun za letalski prevoz tovora ali račun prevoznika blaga;

(b) naslednji dokumenti:

(i) zavarovalna polica v zvezi z odpošiljanjem ali prevozom blaga ali bančni dokumenti, ki dokazujejo plačilo odpošiljanja ali prevoza blaga;

(ii) uradni dokumenti, ki jih izda javni organ, kot je notar, in ki potrjujejo prihod blaga v namembno državo članico;

(iii) potrdilo, ki ga izda imetnik skladišča v namembni državi članici in ki potrjuje skladiščenje blaga v tej državi članici.

▼B

ODDELEK 3

Oprostitve pri uvozu

(Členi 143, 144 in 145 Direktive 2006/112/ES)

Člen 46

Oprostitev iz člena 144 Direktive 2006/112/EC se uporablja za storitve prevoza, povezane z uvozom premičnin pri spremembi stalnega prebivališča.

▼B

ODDELEK 4

Oprostitve pri izvozu

(Člena 146 in 147 Direktive 2006/112/ES)

Člen 47

„Prevozna sredstva za zasebno rabo“ iz točke (b) člena 146(1) Direktive 2006/112/ES zajemajo prevozna sredstva, ki jih za neposlovne namene uporabljajo osebe, ki niso fizične osebe, kot na primer osebe javnega prava v smislu člena 13 navedene direktive in združenja.

Člen 48

Da se ugotovi, ali je bil prag, ki ga je država članica določila v skladu s prvim pododstavkom točke (c) člena 147(1) Direktive 2006/112/ES, presežen, kar je pogoj za oprostitev dobave blaga, ki se prevaža v osebni prtljagi potnikov, se izračun opravi na podlagi fakturirane vrednosti. Skupna vrednost različnega blaga se lahko uporablja le, če je vse to blago vključeno na istem računu, ki ga je istemu kupcu izdal isti davčni zavezanec, ki dobavlja to blago.

ODDELEK 5

Oprostitve za nekatere transakcije, ki se obravnavajo kot izvoz

(Člena 151 in 152 Direktive 2006/112/ES)

Člen 49

Oprostitev iz člena 151 Direktive 2006/112/ES se uporablja tudi za elektronske storitve, kadar jih opravlja davčni zavezanec, za katerega velja posebna ureditev za elektronsko opravljene storitve iz členov 357 do 369 navedene direktive.

Člen 50

1. Da bi bil priznan kot mednarodni organ za namene uporabe točke (g) člena 143(1) in točke (b) prvega pododstavka člena 151(1) Direktive 2006/112/ES, organ, ki bo ustanovljen kot Konzorcij evropske raziskovalne infrastrukture (ERIC) iz Uredbe Sveta (ES) št. 723/2009 z dne 25. junija 2009 o pravnem okviru Skupnosti za Konzorcij evropske raziskovalne infrastrukture (ERIC) ([1]), izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) je ločena pravna oseba in v celoti pravno sposoben;

(b) je ustanovljen na podlagi zakonodaje Evropske unije in zanj velja ta zakonodaja;

(c) njegovo članstvo vključuje države članice ter po potrebi tretje države in medvladne organizacije, ne pa zasebnih organov;

([1]) UL L 206, 8.8.2009, str. 1.

▼B

(d) ima posebne in zakonite cilje, ki se uresničujejo skupaj in ki v bistvu niso gospodarskega značaja.

2. Oprostitev iz točke (g) člena 143(1) in točke (b) prvega pododstavka člena 151(1) Direktive 2006/112/ES se za ERIC iz odstavka 1 uporablja, kadar ga država članica gostiteljica priznava kot mednarodni organ.

Omejitve in pogoji takšne oprostitve se določijo s sporazumom med članicami ERIC v skladu s točko (d) člena 5(1) Uredbe (ES) št. 732/2009. Kadar se blago ne odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri se opravi dobava tega blaga, in pri storitvah se lahko oprostitev izvaja na način vračila DDV v skladu s členom 151(2) Direktive 2006/112/ES.

Člen 51

1. Kadar ima prejemnik dobave blaga ali opravljanja storitev sedež v Skupnosti, vendar ne v državi članici dobave blaga ali opravljanja storitve, se potrdilo o oprostitvi plačila DDV in/ali trošarine iz Priloge II te uredbe ob upoštevanju pojasnjevalnih opomb iz priloge k temu potrdilu uporabi kot potrdilo, da je prejemnik lahko upravičen do takšne oprostitve v skladu s členom 151 Direktive 2006/112/ES.

Država članica, v kateri ima prejemnik dobave blaga ali opravljanja storitev sedež, lahko odloči, ali bo za DDV in trošarine uporabljala skupno potrdilo ali dve ločeni potrdili.

2. Potrdilo iz odstavka 1 ima žig pristojnih organov države članice gostiteljice. Če je blago ali storitev namenjena uradni uporabi, lahko države članice odstopijo od zahteve, da mora dati prejemnik potrdilo žigosati, v skladu s pogoji, ki jih lahko določijo države članice.

Države članice obvestijo Komisijo o službi, ki je odgovorna za žigosanje potrdila, ter do katere mere opuščajo zahtevo o žigosanju potrdila. Komisija o prejetih informacijah iz držav članic obvesti druge države članice.

3. Kadar se v državi članici, kjer se dobavi blago ali opravi storitev, uporabi neposredna oprostitev, dobavitelj ali izvajalec storitve od prejemnika blaga ali storitev pridobi potrdilo iz odstavka 1 tega člena in ga hrani kot del svoje evidence. Če pa je oprostitev dodeljena kot vračilo DDV v skladu s členom 151(2) Direktive 2006/112/ES, se potrdilo priloži zahtevi za povračilo, predloženi zadevni državi članici.

▼B

POGLAVJE IX

ODBITKI

(NASLOV X DIREKTIVE 2006/112/ES)

Člen 52

Če je država članica uvoza uvedla elektronski sistem za izpolnjevanje carinskih formalnosti, izraz „uvozni dokument“ iz točke (e) člena 178 Direktive 2006/112/ES zajema elektronske različice teh dokumentov, pod pogojem, da omogočajo nadzor nad izvrševanjem pravice do odbitka.

POGLAVJE X

OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV IN NEKATERIH OSEB, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI

(NASLOV XI DIREKTIVE 2006/112/ES)

ODDELEK 1

Osebe, ki so dolžne plačati ddv davčnim organom

(Členi 192a do 205 Direktive 2006/112/ES)

Člen 53

1. Pri uporabi člena 192a Direktive 2006/112/ES se upošteva le stalna poslovna enota davčnega zavezanca z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko dobavi blago ali storitve, pri katerih sodeluje.

2. Kadar ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto na ozemlju države članice, v kateri mora plačati DDV, se šteje, da ta poslovna enota ne sodeluje pri dobavi blaga ali storitev v smislu točke (b) člena 192a Direktive 2006/112/ES, razen če davčni zavezanec uporablja tehnične in človeške vire navedene stalne poslovne enote za transakcije, povezane z dobavo tega blaga ali teh storitev pred ali med obdavčljivim dobavljanjem blaga ali opravljanjem storitev v navedeni državi članici.

Kadar se viri stalne poslovne enote uporabljajo samo za administrativno podporo, kot so računovodstvo, izdajanje računov in pobiranje dolgov, se ne šteje, da se uporabljajo za dobavljanje blaga ali storitev, razen če se dokaže nasprotno.

Če je izdan račun z identifikacijsko številko DDV, ki jo dodeli država članica stalne poslovne enote, se šteje, da je navedena stalna poslovna enota sodelovala pri dobavi blaga ali storitev v navedeni državi članici, razen če se dokaže nasprotno.

Člen 54

Člen 192a Direktive 2006/112/ES se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki ima sedež svoje dejavnosti na ozemlju države članice, v kateri

▼B

mora plačati DDV, ne glede na to ali navedeni sedež dejavnosti vpliva na dobavo blaga ali opravljanje storitev tega davčnega zavezanca v navedeni državi članici.

▼M4

ODDELEK 1A

Splošne obveznosti

(Člena 242 do 243 direktive 2006/112/ES)

Člen 54a

1. V evidenci iz člena 243(3) Direktive 2006/112/ES, ki jo mora voditi vsak davčni zavezanec, ki prenese blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic, so naslednje informacije:

(a) država članica, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, in datum, ko je bilo blago odposlano ali odpeljano;

(b) identifikacijska številka za DDV davčnega zavezanca, ki mu je namenjeno blago, ki jo je izdala država članica, v katero je blago odposlano ali odpeljano;

(c) država članica, v katero je blago odposlano ali odpeljano, identifikacijska številka za DDV imetnika skladišča, naslov skladišča, v katerem se blago skladišči po prihodu, in datum prihoda blaga v skladišče;

(d) vrednost, opis in količina blaga, ki prispe v skladišče;

(e) identifikacijska številka za DDV davčnega zavezanca, ki zamenja osebo iz točke (b) tega odstavka pod pogoji iz člena 17a(6) Direktive 2006/112/ES;

(f) davčna osnova, opis in količina dobavljenega blaga ter datum, ko je bila opravljena dobava blaga iz točke (a) člena 17a(3) Direktive 2006/112/ES, in identifikacijska številka za DDV pridobitelja;

(g) davčna osnova, opis in količina blaga ter datum pojava katerega koli pogoja in ustreznega razloga v skladu s členom 17a(7) Direktive 2006/112/ES;

(h) vrednost, opis in količina vrnjenega blaga ter datum vračila blaga iz člena 17a(5) Direktive 2006/112/ES.

▼M4

2. V evidenci iz člena 243(3) Direktive 2006/112/ES, ki jo mora voditi vsak davčni zavezanec, kateremu je dobavljeno blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic, so naslednje informacije:

(a) identifikacijska številka za DDV davčnega zavezanca, ki prenese blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic;

(b) opis in količina blaga, ki mu je namenjena;

(c) datum, ko blago, ki mu je namenjeno, prispe v skladišče;

(d) davčna osnova, opis in količina blaga, ki mu je dobavljeno, ter datum pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz točke (b) člena 17a(3) Direktive 2006/112/ES;

(e) opis in količina blaga ter datum odstranitve blaga iz skladišča po navodilu davčnega zavezanca iz točke (a);

(f) opis in količina uničenega ali pogrešanega blaga in datum uničenja, izgube ali tatvine blaga, ki je pred tem prispelo v skladišče, ali datum, ko je bilo ugotovljeno, da je blago uničeno ali pogrešano.

Kadar je blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic odposlano ali odpeljano imetniku skladišča, ki ni davčni zavezanec, ki mu je namenjena dobava blaga, ni nujno, da so v evidenci navedenega davčnega zavezanca informacije iz točk (c), (e), in (f) prvega pododstavka.

▼B

ODDELEK 2

Razne določbe

(Člena 272 in 273 Direktive 2006/112/ES)

Člen 55

Pri transakcijah iz člena 262 Direktive 2006/112/ES davčni zavezanci, ki jim je bila v skladu s členom 214 omenjene direktive dodeljena identifikacijska številka DDV, in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, identificirani za DDV, kadar delujejo kot taki, sporočijo svojo osebno identifikacijsko številko DDV dobaviteljem blaga ali storitev, takoj ko jo pridobijo.

▼B

Davčnim zavezancem iz člena 3(1)(b) Direktive 2006/112/ES, ki so v skladu s prvim odstavkom člena 4 te uredbe upravičeni do neobdavčenja pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ni treba sporočiti njihove identifikacijske številke DDV dobaviteljem blaga, so identificirani za DDV v skladu s členom 214(1)(d) ali (e) navedene direktive.

POGLAVJE XI

POSEBNE UREDITVE

ODDELEK 1

Posebna ureditev za investicijsko zlato

(Členi 344 do 356 Direktive 2006/112/ES)

Člen 56

Sklicevanje na „teže, sprejete na trgu plemenitih kovin“ iz točke (l) člena 344(1) Direktive 2006/112/ES zajema vsaj enote in teže, s katerimi se trguje, kot je določeno v Prilogi III te uredbe.

Člen 57

Za vzpostavitev seznama zlatih kovancev iz člena 345 Direktive 2006/112/ES, „cena“ in „tržna vrednost na odprtem trgu“ iz točke 2 člena 344(1) navedene direktive štejeta za ceno in tržno vrednost na odprtem trgu 1. aprila vsako leto. Če 1. april ne sovpade z dnem, ko se te vrednosti določijo, se uporabijo vrednosti prvega naslednjega dne, ko se le-te določijo.

▼M1

ODDELEK 2

Posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci (členi 358 do 369k Direktive 2006/112/ES)

Pododdelek 1

Opredelitve

Člen 57a

V tem oddelku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „ureditev ne-Unije“ pomeni posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve iz oddelka 2 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti;

▼M1

2. „ureditev Unije“ pomeni posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež v Skupnosti, vendar nimajo sedeža v državi članici potrošnje;

3. „posebna ureditev“ pomeni „ureditev ne-Unije“ in/ali „ureditev Unije“, odvisno od vsebine;

4. „davčni zavezanec“ pomeni davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti, kakor je opredeljen v točki 1 člena 358a Direktive 2006/112/ES, ali davčnega zavezanca, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, kakor je opredeljen v točki 1 prvega odstavka člena 369a navedene direktive.

Pododdelek 2

Uporaba ureditve Unije

Člen 57b

Če ima davčni zavezanec, ki uporablja ureditev Unije, sedež svoje dejavnosti v Skupnosti, je država članica identifikacije država članica, v kateri ima sedež dejavnosti.

Če ima davčni zavezanec, ki uporablja ureditev Unije, sedež svoje dejavnosti zunaj Skupnosti, vendar ima v Skupnosti več kot eno stalno poslovno enoto, lahko za državo članico identifikacije v skladu z drugim odstavkom člena 369a Direktive 2006/112/ES izbere katero koli državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto.

Pododdelek 3

Področje uporabe ureditve Unije

Člen 57c

Ureditev Unije se ne uporablja za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, ki se opravljajo v državi članici, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto. Opravljanje teh storitev se prijavi pristojnim davčnim organom navedene države članice v obračunu DDV, kakor je določen v členu 250 Direktive 2006/112/ES.

Pododdelek 4

Identifikacija

Člen 57d

Če davčni zavezanec državi članici identifikacije sporoči, da namerava uporabljati eno od posebnih ureditev, se ta posebna ureditev uporablja od prvega dne naslednjega koledarskega četrtletja.

▼M1

Če pa se storitve, ki jih pokriva ta posebna ureditev, prvič opravijo pred datumom iz prvega odstavka, se posebna ureditev uporablja od datuma, ko so bile prvič opravljene, če davčni zavezanec državi članici identifikacije podatke o pričetku dejavnosti iz te ureditve sporoči najpozneje deseti dan meseca, ki sledi prvič opravljeni storitvi.

Člen 57e

Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki uporablja ureditev Unije, identificira prek njegove identifikacijske številke za DDV, kot je navedeno v členih 214 in 215 Direktive 2006/112/ES.

Člen 57f

1. Če davčni zavezanec, ki uporablja ureditev Unije, ne izpolnjuje več pogojev iz opredelitve, določene v točki 2 prvega odstavka člena 369a Direktive 2006/112/ES, država članica, v kateri je bil identificiran, preneha biti država članica identifikacije. Če davčni zavezanec še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo te posebne ureditve, za to, da še naprej uporablja navedeno ureditev, kot novo državo članico identifikacije navede drugo državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti, če sedež njegove dejavnosti ni v Skupnosti, pa državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto.

2. Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z odstavkom 1, se sprememba uporablja od datuma, ko davčni zavezanec nima več sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici, ki jo je prej navedel kot državo članico identifikacije.

Člen 57g

Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev, lahko to posebno ureditev preneha uporabljati, ne glede na to, ali še vedno opravlja storitve, ki jih pokriva ta posebna ureditev. Davčni zavezanec obvesti državo članico identifikacije najpozneje 15 dni pred koncem koledarskega četrtletja, ki je pred tistim, od katerega namerava prenehati uporabljati ureditev. Prenehanje začne veljati prvi dan naslednjega koledarskega četrtletja.

Obveznosti DDV, ki se nanašajo na opravljene telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, nastale po datumu, ko je prenehanje začelo veljati, se poravnajo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.

Če davčni zavezanec preneha uporabljati posebno ureditev v skladu s prvim odstavkom, se za dve koledarski četrtletji od datuma prenehanja izključi iz uporabe navedene ureditve v kateri koli državi članici.

▼M1

Pododdelek 5

Obveznosti poročanja

Člen 57h

1. Davčni zavezanec državo članico identifikacije po elektronski poti obvesti najpozneje deseti dan meseca, ki sledi prenehanju ali spremembi:

— o prenehanju opravljanja dejavnosti, ki so zajete v posebni ureditvi,

— če dejavnosti, ki so zajete v posebni ureditvi, tako spremeni, da ne izpolnjuje več pogojev za uporabo te posebne ureditve, in

— o morebitnih spremembah v zvezi z že posredovanimi podatki državi članici identifikacije.

2. Če se država članica identifikacije spremeni v skladu s členom 57f, davčni zavezanec najpozneje deseti dan meseca, ki sledi spremembi sedeža dejavnosti, o spremembi obvesti obe zadevni državi članici. Novi državi članici identifikacije sporoči podatke o registraciji, ki se zahtevajo, ko davčni zavezanec prvič uporabi posebno ureditev.

Pododdelek 6

Izključitev

Člen 58

Če se vsaj eno od meril za izključitev, določenih v členu 363 ali 369e Direktive 2006/112/ES, uporablja za davčnega zavezanca, ki uporablja posebne ureditve, država članica identifikacije tega davčnega zavezanca izključi iz zadevne ureditve.

Samo država članica identifikacije lahko davčnega zavezanca izključi iz uporabe ene od posebnih ureditev.

Država članica identifikacije pri odločitvi o izključitvi upošteva vse informacije, ki jih ima na voljo, vključno z informacijami, ki jih posredujejo druge države članice.

Izključitev prične veljati s prvim dnem koledarskega četrtletja po dnevu, na katerega je bila odločitev o izključitvi poslana davčnemu zavezancu po elektronski poti.

Če pa je izključitev posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, prične veljati z dnem te spremembe.

▼**M1**

Člen 58a

Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev in ki v obdobju osmih zaporednih koledarskih četrtletij v nobeni državi članici potrošnje ne opravi nobene storitve, zajete v navedeni ureditvi, se šteje, da so se njegove obdavčljive dejavnosti končale v smislu točke (b) člena 363 ali točke (b) člena 369e Direktive 2006/112/ES. To prenehanje mu ne preprečuje, da uporablja posebno ureditev, če ponovno prične s svojimi dejavnostmi, pokritimi s katero koli ureditvijo.

Člen 58b

1. Če je davčni zavezanec izključen iz ene od posebnih ureditev, ker nenehno krši pravila te ureditve, davčni zavezanec ostane izključen iz uporabe katere koli posebne ureditve v vseh državah članicah osem koledarskih četrtletij po koledarskem četrtletju, v katerem je bil izključen.

2. Šteje se, da davčni zavezanec nenehno krši pravila v zvezi s katero koli posebno ureditvijo v smislu točke (d) člena 363 ali točke (d) člena 369e Direktive 2006/112/ES vsaj v naslednjih primerih, če:

(a) mu je država članica identifikacije za tri neposredno predhodna koledarska četrtletja izdala opomine v skladu s členom 60a ter obračun DDV za vsako od teh koledarskih četrtletij ni bil predložen v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan;

(b) mu je država članica identifikacije za tri neposredno predhodna koledarska četrtletja izdala opomine v skladu s členom 63a ter ni plačal celotnega zneska prijavljenega DDV za vsako od teh koledarskih četrtletij v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan, razen če preostali neplačani znesek znaša manj kot 100 EUR za vsako koledarsko četrtletje;

(c) po zahtevku države članice identifikacije ali države članice potrošnje in en mesec po naknadnem opominu s strani države članice identifikacije ni dal na voljo v elektronski obliki evidenc iz členov 369 in 369k Direktive 2006/112/ES.

Člen 58c

Davčni zavezanec, ki je bil izključen iz ene od posebnih ureditev, poravna neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje vse obveznosti DDV, povezane z opravljenimi telekomunikacijskimi storitvami, storitvami oddajanja ali elektronskimi storitvami, ki so nastale po datumu, ko je izključitev začela veljati.

▼M1

Pododdelek 7

Obračun DDV

Člen 59

1. Vsako obračunsko obdobje v smislu člena 364 ali člena 369f Direktive 2006/112/ES je ločeno obračunsko obdobje.

2. Če se v skladu z drugim odstavkom člena 57d posebna ureditev uporablja od prve storitve, davčni zavezanec predloži ločen obračun DDV za koledarsko četrtletje, v katerem je bila opravljena prva storitev.

3. Če je davčni zavezanec v obračunskem obdobju registriran na podlagi vsake od posebnih ureditev, predloži obračun DDV in opravi ustrezna plačila državam članicam identifikacije za vsako ureditev v zvezi s storitvami, opravljenimi v zadevnih obdobjih, ki jih pokriva navedena ureditev.

4. Če se država članica identifikacije v skladu s členom 57f spremeni po prvem dnevu zadevnega koledarskega četrtletja, davčni zavezanec prejšnji in novi državi članici identifikacije predloži obračun DDV in ustrezna plačila za storitve, opravljene v vsakem od obdobij, ko sta bili državi članici državi članici identifikacije.

Člen 59a

Če davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev, v obračunskem obdobju v nobeni državi članici potrošnje ne opravi storitev po posebni ureditvi, predloži obračun DDV, v katerem navede, da v zadevnem obdobju ni opravljal storitev (nični obračun DDV).

Člen 60

Zneski v obračunih DDV, predloženih po posebnih ureditvah, se ne zaokrožujejo navzgor ali navzdol k najbližji celi denarni enoti. Prijavi in nakaže se natančen znesek DDV.

Člen 60a

Če obračun DDV ni predložen v skladu s členom 364 ali členom 369f Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije davčnega zavezanca po elektronski poti opomni o obveznosti predložitve takega obračuna. Država članica identifikacije opomin izda deseti dan po tem, ko bi obračun moral biti predložen, ter po elektronski poti obvesti druge države članice, da je bil opomin izdan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za odmero in izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje.

▼M1

Ne glede na katere koli izdane opomine ter sprejete ukrepe s strani države članice potrošnje, davčni zavezanec obračun DDV predloži državi članici identifikacije.

Člen 61

1. Spremembe zneskov v obračunu DDV se po njegovi predložitvi opravijo le v obliki spremembe in dopolnitve tega obračuna in ne v obliki prilagoditev enega od pozneje predloženih obračunov.

2. Spremembe in dopolnitve iz odstavka 1 se po elektronski poti predložijo državi članici identifikacije v obdobju treh let od datuma, do katerega se je zahtevala predložitev prvotnega obračuna.

To pa ne vpliva na pravila države članice potrošnje glede odmere ter sprememb in dopolnitev.

Člen 61a

Če davčni zavezanec:

(a) preneha uporabljati eno od posebnih ureditev;

(b) je izključen iz ene od posebnih ureditev ali

(c) v skladu s členom 57f spremeni državo članico identifikacije,

se končni obračun DDV in ustrezno plačilo ter vsi popravki ali zapoznele predložitve prejšnjih obračunov in ustrezna plačila predložijo državi članici, ki je bila država članica identifikacije pred prenehanjem, izključitvijo ali spremembo.

Pododdelek 8

Valuta

Člen 61b

Če država članica identifikacije, katere valuta ni euro, določi, da je treba obračun DDV predložiti v njeni nacionalni valuti, se ta določitev uporablja za obračune DDV vseh davčnih zavezancev, ki uporabljajo posebno ureditev.

Pododdelek 9

Plačila

Člen 62

Brez poseganja v tretji odstavek člena 63a in člen 63b davčni zavezanec izvrši vsako plačilo državi članici identifikacije.

Plačila DDV, ki jih davčni zavezanec izvrši v skladu s členom 367 ali členom 369i Direktive 2006/112/ES, se nanašajo le na obračun DDV, predložen v skladu s členom 364 ali členom 369f navedene direktive. Plačane zneske davčni zavezanec naknadno prilagodi le s sklicevanjem na ta obračun, ne smejo pa se prikazati v drugem obračunu ali prilagoditi v enem od pozneje predloženih obračunov. Pri vsakem plačilu se navede sklicna številka zadevnega obračuna.

▼M1

Člen 63

Država članica identifikacije, ki prejme višji znesek od zneska iz obračuna DDV, predloženega v skladu s členom 364 ali členom 369f Direktive 2006/112/ES, preplačani znesek povrne neposredno zadevnemu davčnemu zavezancu.

Če je država članica identifikacije prejela znesek v zvezi z obračunom DDV, ki se pozneje izkaže za nepravilnega, in je ta država članica znesek že porazdelila med države članice potrošnje, te države članice potrošnje davčnemu zavezancu neposredno povrnejo vsaka svoj delež preplačanega zneska.

Če pa se preplačila nanašajo na obdobja do zadnjega obračunskega obdobja v letu 2018 in vključno s tem obdobjem, država članica identifikacije povrne ustrezni delež ustreznega dela zneska, ki ga je obdržala v skladu s členom 46(3) Uredbe (EU) št. 904/2010, država članica potrošnje pa povrne preplačilo, zmanjšano za znesek, ki ga povrne država članica identifikacije.

Države članice potrošnje po elektronski poti obvestijo državo članico identifikacije o znesku takih povračil.

Člen 63a

Če je davčni zavezanec predložil obračun DDV v skladu s členom 364 ali členom 369f Direktive 2006/112/ES, ni pa bilo izvršeno plačilo ali je bilo izvršeno plačilo manjše od zneska iz obračuna, država članica identifikacije davčnega zavezanca deseti dan po tem, ko bi moralo biti plačilo najpozneje izvršeno v skladu s členom 367 ali členom 369i Direktive 2006/112/ES, po elektronski poti opomni o zapadlem DDV.

Država članica identifikacije po elektronski poti obvesti države članice potrošnje, da je bil opomin poslan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje. Če je takšne naknadne opomine izdala država članica potrošnje, se ustrezni DDV plača tej državi članici.

Država članica potrošnje po elektronski poti obvesti državo članico identifikacije, da je bil izdan opomin.

Člen 63b

Če obračun DDV ni bil predložen, ali kadar je obračun DDV predložen prepozno ali je nepopoln ali nepravilen ali kadar plačilo DDV zamuja, morebitne obresti, kazni ali druge dajatve izračuna in odmeri država članica potrošnje. Davčni zavezanec takšne obresti, kazni ali druge dajatve plača neposredno državi članici potrošnje.

▼M1

Pododdelek 10

Evidence

Člen 63c

1. Evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci, se štejejo za dovolj natančne v smislu členov 369 in 369k Direktive 2006/112/ES, če vsebujejo naslednje podatke:

(a) državo članico potrošnje, za katero se opravlja storitev;

(b) vrsto opravljene storitve;

(c) datum opravljanja storitve;

(d) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;

(e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;

(f) uporabljeno stopnjo DDV;

(g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute;

(h) datum in znesek prejetih plačil;

(i) morebitna predplačila, prejeta pred opravljanjem storitve;

(j) če je izdan račun, podatki, ki jih račun vsebuje;

(k) ime prejemnika, če je davčnemu zavezancu znano;

(l) informacije, ki se uporabljajo za določitev kraja, kjer ima prejemnik sedež ali stalni naslov ali kjer običajno prebiva.

2. Davčni zavezanec podatke iz odstavka 1 zabeleži tako, da so lahko v elektronski obliki na voljo nemudoma in za vsako posamezno opravljeno storitev.

▼B

POGLAVJE XII

KONČNE DOLOČBE

Člen 64

Uredba (ES) št. 1777/2005 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

▼B

Člen 65

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. julija 2011.

Vendar se:

— točka (a) člena 3, točka (b) člena 11(2), člen 23(1) in člen 24(1) uporabljajo od 1. januarja 2013,

— točka (b) člena 3 uporablja od 1. januarja 2015 in

— točka (c) člena 11(2) uporablja do 31. decembra 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Člen 7 te uredbe

1. Točka 1 Priloge II k Direktivi 2006/112/ES:

   (a) posredovanje spletišč in spletnih strani;

   (b) avtomatizirano spletno vzdrževanje programov na daljavo;

   (c) upravljanje sistemov na daljavo;

   (d) spletno skladiščenje podatkov, pri katerem so posamezni podatki shranjeni in iskani elektronsko;

   (e) spletna dobava prostora na disku na zahtevo.

2. Točka 2 Priloge II k Direktivi 2006/112/ES:

   (a) dostop do spletne programske opreme ali prenos spletne programske opreme (vključno s programi za javna naročila/računovodstvo in protivirusnimi programi) ter njihove posodobitve;

   (b) „preprečevalci prikaza oglasov“ (programska oprema za onemogočanje prikazovanja oglasov s pasico);

   (c) gonilniki za prenos podatkov, kot je programska oprema, ki deluje kot vmesnik med računalniki in zunanjo opremo (na primer tiskalniki);

   (d) avtomatizirana spletna namestitev filtrov na spletiščih;

   (e) avtomatizirana spletna namestitev požarnih zidov.

3. Točka 3 Priloge II k Direktivi 2006/112/ES:

   (a) dostop do ali prenos namiznih tem;

   (b) dostop do ali prenos fotografskih ali slikovnih podob ali ohranjevalnikov zaslona;

   (c) digitalizirana vsebina knjig in drugih elektronskih publikacij;

   (d) naročnina na spletne časopise in revije;

   (e) spletni dnevniki in statistike spletišč;

   (f) spletne novice, prometna obvestila in vremenske napovedi;

   (g) spletni podatki, ki jih programska oprema avtomatično ustvari na osnovi določenega vnosa kupca, kot na primer pravni ali finančni podatki (zlasti stalno posodobljeni podatki o stanju na borzi);

   (h) nudenje oglasnega prostora, vključno z oglasi s pasico na spletiščih in spletnih straneh;

   (i) uporaba iskalnikov in internetnih imenikov.

4. Točka 4 Priloge II k Direktivi 2006/112/ES:

   (a) dostop do ali prenos glasbe na računalnike in mobilne telefone;

   (b) dostop do ali prenos „jinglov“, odlomkov, melodij zvonjenja ali drugih zvokov;

▼B

(c) dostop do ali prenos filmov;

(d) prenos iger na računalnike in mobilne telefone;

(e) dostop do avtomatiziranih spletnih iger, ki so odvisne od interneta ali podobnih elektronskih omrežij, kjer so igralci na različnih geografskih lokacijah;

▼M2

(f) sprejemanje radijskih ali televizijskih programov, ki se distribuirajo prek radijskega ali televizijskega omrežja, interneta ali podobnega elektronskega omrežja za poslušanje ali gledanje programov v trenutku, ki ga izbere uporabnik, in na individualno zahtevo uporabnika na podlagi kataloga programov, ki jih je izbral ponudnik medijskih storitev, kot je TV ali video na zahtevo;

(g) sprejemanje radijskih ali televizijskih programov, ki se distribuirajo prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), razen če se oddajajo sočasno s prenosom ali ponovnim prenosom teh programov prek radijskega in televizijskega omrežja;

(h) zagotavljanje avdio in avdiovizualne vsebine prek komunikacijskih omrežij, ki ni del ponudbe ponudnika medijskih storitev in zanjo ni uredniško odgovoren;

(i) nadaljnje zagotavljanje avdio in avdiovizualne produkcije ponudnika medijskih storitev prek komunikacijskih omrežij, ki ga ne izvaja ponudnik medijskih storitev.

▼B

5. Točka 5 Priloge II k Direktivi 2006/112/ES:

(a) avtomatizirano učenje na daljavo, ki je odvisno od interneta ali podobnega elektronskega omrežja in katerega ponudba zahteva omejeno človeško posredovanje, ali nikakršnega, vključno z virtualnimi učilnicami, razen kjer se internet ali podobno elektronsko omrežje uporablja le kot orodje za komunikacijo med učiteljem in učencem;

(b) delovni zvezki, ki jih učenci izpolnijo na spletu in so ocenjeni avtomatično, brez človeškega posredovanja.

▼B

PRILOGA II

Člen 51 te uredbe

EVROPSKA UNIJA

POTRDILO O OPROSTITVI PLAČILA DDV IN/ALI TROŠARINE (*)
(Direktiva 2006/112/ES – člen 151 – in Direktiva 2008/118/ES – člen 13)

Zaporedna številka (neobvezno):

1. **UPRAVIČENA USTANOVA/POSAMEZNIK**

Naziv/Ime

Naslov (ulica in številka)

Poštna številka, kraj

Država članica (gostiteljica)

2. **ORGAN, PRISTOJEN ZA IZDAJO ŽIGA (Ime, naslov in telefonska številka)**

3. **IZJAVA UPRAVIČENE USTANOVE ALI OSEBE**

Upravičena ustanova ali posameznik (1) izjavlja:

(a) da so blago in/ali storitve, navedene v polju 5, namenjene (2)

☐ za uradno uporabo

- ☐ tuje diplomatske misije
- ☐ tujega konzularnega predstavništva
- ☐ evropskega organa, za katerega velja protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije
- ☐ mednarodne organizacije
- ☐ oboroženih sil države članice Severnoatlantske zveze (NATO)
- ☐ oboroženih sil Združenega kraljestva, stacioniranih na otoku Ciper

☐ za osebno uporabo

- ☐ člana tuje diplomatske misije
- ☐ člana tujega konzularnega predstavništva
- ☐ člana osebja mednarodne organizacije

(oznaka ustanove) (glej polje 4)

(b) da so blago ali storitve, opisane v polju 5, v skladu s pogoji in omejitvami, ki veljajo za oprostitev v državi članici, navedeni v polju 1, in

(c) da so zgoraj navedeni podatki točni in podani v dobri veri.

Upravičena ustanova ali posameznik se zavezuje, da bo državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali iz katere je bilo dobavljeno blago in/ali storitve, plačal DDV ali trošarino, ki bi jo bilo treba plačati, če blago in/ali storitve ne bi izpolnjevale pogojev za oprostitev ali če ne bi bile uporabljene na predviden način.

Ime in funkcija podpisnika

Kraj, datum

Podpis

4. **ŽIG USTANOVE (v primeru oprostitve za osebno uporabo)**

Kraj, datum		Ime in funkcija podpisnika
	Žig	Podpis

▼B

5. OPIS BLAGA IN/ALI STORITEV, ZA KATERE SE VLAGA ZAHTEVEK ZA OPROSTITEV PLAČILA DDV ALI TROŠARINE

A. Podatki o izvajalcu/pooblaščenem imetniku skladišča

(1) Ime in naslov:

(2) Država članica

(3) Identifikacijska številka DDV ali davčna sklicna številka/trošarinska številka

B. Podatki o blagu in/ali storitvah

Št.	Podroben opis blaga in/ali storitev ([3]) (ali sklicevanje na priloženo naročilnico)	Količina ali število	Vrednost brez DDV in trošarine		Valuta
			Vrednost na enoto	Vrednost skupaj	
		Znesek skupaj			

6. POTRDILO PRISTOJNIH ORGANOV DRŽAVE ČLANICE GOSTITELJICE

Pošiljka/dobava blaga in/ali storitev, opisana v polju 5, izpolnjuje:

☐ v celoti ☐ do količine (število)([4])

pogoje za oprostitev plačila DDV in trošarine

Ime in funkcija podpisnika

Kraj, datum Žig Podpis

7. DOVOLJENJE ZA OPUSTITEV ŽIGA IZ POLJA 6 (samo v primeru za uradno uporabo)

Z dopisom št.:

Z dne:

Oznaka upravičene ustanove:

Pristojni organ v državi članici gostiteljici je:

dovolil, da opusti žig iz polja 6.

Ime in funkcija podpisnika

Kraj, datum Žig Podpis

(*) Ustrezno prečrtaj.
([1]) Neustrezno prečrtaj.
([2]) Ustrezno polje označi s križcem.
([3]) Prečrtaj neuporabljeni prostor. Ta obveznost velja tudi, če so priložene naročilnice.
([4]) Blago in/ali storitve, ki niso upravičene, se izbriše iz polja 5 ali iz priložene naročilnice.

▼B

Pojasnila

1. Izvajalcu in/ali pooblaščenemu imetniku skladišča služi to potrdilo kot dokazilo za oprostitev plačila davka za dobavo blaga in izvedbo storitev ali za pošiljke blaga upravičenim ustanovam/posameznikom iz člena 151 Direktive 2006/112/ES in člena 13 Direktive 2008/118/ES. Zato se za vsakega izvajalca/imetnika skladišča izda eno potrdilo. Poleg tega mora izvajalec/imetnik skladišča hraniti to potrdilo v svojih evidencah v skladu s pravili, ki veljajo v njegovi državi članici.

2. (a) Splošna specifikacija papirja, ki ga je treba uporabljati, je predpisana v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* št. C 164 z dne 1.7.1989, str. 3.

   Papir za vse izvode mora biti bel, velikosti 210 × 297 mm z največjim odstopanjem dolžine 5 mm manj ali 8 mm več.

   Potrdilo o oprostitvi plačila trošarine in/ali DDV se izdaja v dveh izvodih:

   — en izvod zadrži pošiljatelj,

   — en izvod spremlja pretok trošarinskih izdelkov.

   (b) Neuporabljen prostor v polju 5.B je treba prečrtati, tako da ni možno ničesar več dodati.

   (c) Dokument mora biti izpolnjen čitljivo in na način, da so vsi vpisi neizbrisni. Brisanje ali popravljanje napisanega ni dovoljeno. Izpolnjen mora biti v jeziku, ki ga priznava država članica gostiteljica.

   (d) Če se opis blaga (polje 5.B potrdila) nanaša na obrazec naročilnice, ki je sestavljena v jeziku, ki ni jezik, ki ga priznava država članica gostiteljica, mora upravičena ustanova/posameznik priložiti prevod.

   (e) Po drugi strani, če je potrdilo sestavljeno v jeziku, ki ni jezik, ki ga priznava država članica dobavitelja/imetnika skladišča, mora upravičena ustanova/posameznik priložiti prevod informacij glede blaga in storitev v polju 5.B.

   (f) Priznani jezik pomeni enega od jezikov, ki se uradno uporabljajo v državi članici ali drug uradni jezik Skupnosti, za katerega država članica izjavi, da se lahko uporablja za ta namen.

3. Upravičena ustanova/posameznik s svojo izjavo v polju 3 potrdila zagotovi informacije, ki so potrebne za oceno prošnje/zahteve za oprostitev v državi članici gostiteljici.

4. Ustanova s svojo izjavo v polju 4 potrdila potrdi podatke iz polj 1 in 3(a) dokumenta in zagotovi, da je upravičeni posameznik član osebja ustanove.

▼B

5. (a) Sklicevanje na naročilnico (polje 5.B potrdila) mora vsebovati vsaj datum in številko naročilnice. Naročilnica mora vsebovati vse podatke iz polja 5 potrdila. Če mora potrdilo žigosati pristojni organ države članice gostiteljice, mora biti žigosana tudi naročilnica.

   (b) Navedba trošarinske identifikacijske številke, kakor je opredeljena v členu 22(2)(a) Uredbe Sveta (ES) št. 2073/2004 z dne 16. novembra 2004 o upravnem sodelovanju na področju trošarin, ni obvezna; identifikacijska številka DDV ali davčna sklicna številka mora biti navedena.

   (c) Valute se označijo s trimestno šifro v skladu s standardom ISO 4217, ki ga je uvedla Mednarodna organizacija za standarde ([1]).

6. Zgoraj navedene izjave upravičene ustanove/posameznika overi pristojni organ države članice gostiteljice s svojim žigom v polju 6. Ta organ lahko določi, da je odobritev odvisna od soglasja drugega organa v njegovi državi članici. Takšno soglasje mora pridobiti pristojni davčni organ.

7. Zaradi poenostavitve postopka lahko pristojni organ odpravi obveznost upravičene ustanove, da mora prositi za žig v primeru oprostitve za uradno uporabo. Upravičena ustanova mora tovrstno oprostitev navesti v polju 7 potrdila.

([1]) Kot oznake se uporabljajo šifre trenutno uporabljenih valut: EUR (euro), BGN (bolgarski lev), CZK (češka krona), DKK (danska krona), GBP (funt šterling), HUF (madžarski forint), LTL (litovski litas), PLN (poljski zlot), RON (romunski lej), SEK (švedska krona), USD (ameriški dolar).

▼B

PRILOGA III

Člen 56 te uredbe

Enota	Teže, s katerimi se trguje
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Unča (1 oz = 31,1035 g)	100/10/5/1/$^{1}/_{2}$/$^{1}/_{4}$
Tael (1 tael = 1,193 oz.) ([1])	10/5/1
Tola (10 tol = 3,75 oz.) ([2])	10

([1]) Tael = tradicionalna kitajska utežna enota. Običajna kakovost hongkonške tael ploščice je 990, toda na Tajvanu imajo taelske ploščice 5 in 10 lahko kakovost 999,9.

([2]) Tola = tradicionalna indijska utežna enota za zlato. Najpogostejša velikost ploščice je 10-tolska, kakovost 999.

▼B

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 1777/2005	Ta uredba
Poglavje I	Poglavje I
Člen 1	Člen 1
Poglavje II	Poglavji III in IV
Oddelek 1 poglavja II	Poglavje III
Člen 2	Člen 5
Oddelek 2 poglavja II	Poglavje IV
Člen 3(1)	Člen 9
Člen 3(2)	Člen 8
Poglavje III	Poglavje V
Oddelek 1 poglavja III	Oddelek 4 poglavja V
Člen 4	Člen 28
Oddelek 2 poglavja III	Oddelek 4 poglavja V
Člen 5	Člen 34
Člen 6	Člena 29 in 41
Člen 7	Člen 26
Člen 8	Člen 27
Člen 9	Člen 30
Člen 10	Člen 38(2)(b) in (c)
Člen 11(1) in (2)	Člen 7(1) in (2)
Člen 12	Člen 7(3)
Poglavje IV	Poglavje VI
Člen 13	Člen 42
Poglavje V	Poglavje VIII
Oddelek 1 poglavja V	Oddelek 1 poglavja VIII
Člen 14	Člen 44
Člen 15	Člen 45
Oddelek 2 poglavja V	Oddelek 4 poglavja VIII
Člen 16	Člen 47

▼B

Uredba (ES) št. 1777/2005	Ta uredba
Člen 17	Člen 48
Poglavje VI	Poglavje IX
Člen 18	Člen 52
Poglavje VII	Poglavje XI
Člen 19(1)	Člen 56
Člen 19(2)	Člen 57
Člen 20(1)	Člen 58
Člen 20(2)	Člen 62
Člen 20(3), prvi pododstavek	Člen 59
Člen 20(3), drugi pododstavek	Člen 60
Člen 20(3), tretji pododstavek	Člen 63
Člen 20(4)	Člen 61
Poglavje VIII	Oddelek 3 poglavja V
Člen 21	Člen 16
Člen 22	Člen 14
Poglavje IX	Poglavje XII
Člen 23	Člen 65
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga III